

Послѣ дѣдо Добри подрѣпна сина си за пояса и когато той се понаведе до лицето му, старецътъ додаде глухо:

— Учителътъ е харно момче, токо... той днесъ е тукъ утрѣ го нѣма, а ние и на гробищата ще лежимъ единъ до другъ: това да не забравятъ хората, сине?

III

Селото заспа, утрошени сж снагитѣ отъ дългия трудовъ день, а пробудата утрѣ ще е пакъ въ тъмни зори.

Заспа селото. И се разшуми Банковата кръчма до общинската канцелария. На дълга маса се димѣха двѣ печени гойни шилета и лѣеше се анхиалско вино. На чело седѣше Брайковъ. отъ дѣсната му страна бѣше новиятъ помощникъ кметъ Наню Чорбаджи, а отъ лѣво—стариятъ такъвъ. И редѣха се по тѣхъ старитѣ: Блажътъ, Катерински, по стариятъ отъ Колищърковитѣ, Станко Грошътъ и горномахаленецътъ Бойчо Маринкинъ. Той държеше съ Пеню Стойковъ, който водѣше цѣлата горня махла и комуто една нощъ незнайни хора бѣха изкоренили лозето. И Брайковъ мислѣше сега: „щомъ ни е зачелъ Бойчо Маринкинъ, на добро е,—онова куче, Пеню Стойковъ, е клекналъ най-послѣ и не ще шава“. —Отъ другата страна на масата, тѣкмо срѣщу Брайкова, седѣше общинскиятъ писаръ, а до него бѣше бакалъ Стою. Този водѣше въ селото 10-15 сиромаси, които му бѣха задължнѣли. Всичкитѣ бѣха подписали прошението до окръжния управителъ за отстранението на кмета—сжщото онова, което бѣше съставилъ държавниятъ бирникъ и което общинскиятъ писаръ нареди да се скжса. Всички стари знаяха че бакалъ Стою е потрѣгналъ съ бирника и ще йска да мжти водата на на селото. Но ето, той бѣше зачелъ кмета, значи, не имъ е здрава работата на онези—Странджевитѣ.

Брайковъ засукваше мустакъ и отъ врѣме на врѣме загледваше бакалъ Стою изподъ вѣжди.

И бакалъ Стою не издържа.

— Така трѣбва, кмете,—викна той;—посѣбери ни ти о врѣме и по свий ни юздитѣ, защото такава врѣме е дошло, други вече ни събиратъ и ни присвиватъ къмъ своето.

Брайковъ се изсмѣ отлекчено.

— Ей, човѣкътъ си каза, каквото му тежи на сърдцето —ха-ха-ха! —хвърли той приказката си на цѣлата маса и всички се смѣлчаха. —Зная азъ, кждѣ ги стиска ботуша тия тамъ, службашитѣ около изпѣдения даскалъ, ама нѣма да ги огрѣе!—додаде и се чукна съ бакалъ Стоя.

— Трѣбва, трѣбва и ние да се постегнемъ, кмете, обади се прѣдишниятъ помощникъ кметъ.—Не бива никой да се